

Եղիշե Չարենց

Մանուշակագույն

Կապույտից հետո և ոսկուց հետո,
Քո՛ւյր, փովեց ահա իմ տրտմած հոգում,
Որպես երագում ապրած երեկո
Մի խամրած մշուշ մանուշակագույն...

Հիշում եմ հիմա, որ մի իրիկուն,
Ժպտալուց հետո, երբ ոսկի շղթան
Ընկավ անոթխած գիրկը լուռության
Փովեց քո դեմքին, իմ տրտմած հոգում
Մի խամրած մշուշ մանուշակագույն...